

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturta palāta)

2015. gada 9. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Banāni — Regula (EK) Nr. 2362/98 — 7., 11. un 21. pants — Tarifu kvotas — ĀKK valstu izcelsmes banāni — Jauns uzņēmums — Importa licences — No noteiktām importa licencēm izrietošo tiesību nodošanas neiespējamība — Ļaunprātīga rīcība — Regula (EK) Nr. 2988/95 — 4. panta 3. punkts

Lietā C-607/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Corte suprema di cassazione* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 10. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 25. novembrī, tiesvedībā

Ministero dell'Economia e delle Finanze ,

Agenzia delle Dogane ,

Eiropas Komisija

pret

Francesco Cimmino ,

Costantino Elmi ,

Diletto Nicchi ,

Vincenzo Nicchi ,

Ivo Lazzeri ,

Euclide Lorenzon ,

Patrizia Mansutti ,

Maurizio Misturelli ,

Maurizio Momesso ,

Mirjam Princic ,

Marco Raffaelli ,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

Gianni Vecchi ,

Marco Malavasi ,

Massimo Malavasi ,

Umberto Malavasi ,

Carlo Mosca ,

Luca Nicoli ,

Raffaella Orsero ,

Raffaello Orsero ,

Erminia Palombini ,

Matteo Surian .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente), J. Malenovskis [*J. Malenovsky*], M. Safjans [*M. Safjan*] un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 12. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Euclide Lorenzon, Patrizia Mansutti, Maurizio Misturelli, Maurizio Momesso, Mirjam Princic*, kā arī *Marco Raffaelli* un *Gianni Vecchi* vārdā — *P. Rovatti, avvocato*,

— *Erminia Palombini* vārdā — *W. Viscardini* un *G. Donà, avvocati*,

— *Matteo Surian* vārdā — *R. Bettiol* un *B. Cortese, avvocati*,

— *Raffaella Orsero* vārdā — *F. Munari, R. Dominici* un *U. De Luca, avvocati*,

— Itālijas valdības vārdā — *G. Palmieri*, kurai palīdz *A. Collabолletta, avvocato dello Stato*,

— Eiropas Komisijas vārdā — *B.-R. Killmann* un *P. Rossi*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2015. gada 5. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 11. un 21. pantu Komisijas 1998. gada 28. oktobra Regulā (EK) Nr. 2362/98, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 404/93 attiecībā uz banānu ieviešanu Kopienā (OV L 293, 32. lpp.), ko groza ar Komisijas 2000. gada 25. jūlija Regulu (EK) Nr. 1632/2000 (OV 187, 27. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 2988/95”), kā arī 4. panta 3. punktu Padomes 1995. gada 18. decembra Regulā (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Ministero dell'economia e delle finanze* (Ekonomikas un finanšu ministriju), *Agenzia delle dogane* (Muitas dienestu) un Eiropas Komisiju [no vienas puses] un Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstu (turpmāk tekstā – “ĀKK valstis”) izcelsmes, kā arī citu trešo valstu izcelsmes, banānu importētāju sabiedrību Eiropas Savienībā, tostarp *SIMBA SpA* (turpmāk tekstā – “SIMBA”) un *Rico Italia srl* (turpmāk tekstā – “Rico Italia”) juridiskajiem pārstāvjiem [no otras puses] jautājumā par muitas nodokļa lielumu, kurš šīm sabiedrībām ir jāmaksā par šo importu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EEK) Nr. 404/93

- 3 Padomes 1993. gada 13. februāra Regulas (EEK) Nr. 404/93 par banānu tirgus kopīgo organizāciju (OV L 47, 1. lpp.), ko groza ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1257/99 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV L 160, 80. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 404/93), IV nodaļas nosaukums ir “Tirdzniecība ar trešām valstīm”. Regulas Nr. 404/93 IV nodaļā ir 16.–20. pants, kuros tiek reglamentētas tarifu kvotas, ko piemēro no trešām valstīm importētiem banāniem.
- 4 Šīs regulas 16. pantā ir noteikts:

“Šīs sadaļas 16. līdz 20. pantu piemēro tikai svaigiem produktiem, kas atbilst KN kodam ex 0803 00 19.

Šajā sadaļā:

- 1) “tradicionālais imports no ĀKK valstīm” nozīmē [Savienības] banānu importu no valstīm, kas uzskaitītas šīs regulas pielikumā, nepārsniedzot 857700 tonnu (tīrsvars) robežu gadā; šos sauc par “tradicionālajiem ĀKK banāniem”;
 - 2) “netradicionālais imports no ĀKK valstīm” nozīmē [Savienības] banānu importu no ĀKK valstīm, uz kurām neattiecas 1. definīcija; šos sauc par “netradicionālajiem ĀKK banāniem”;
 - 3) “imports no trešām valstīm, kas nav ĀKK valstis” nozīmē trešo valstu, kas nav ĀKK valstis, [izcelsmes] banānus, ko ievad [Savienībā]; šos sauc par “trešo valstu banāniem”.
- 5 Šīs regulas 18. pantā ir paredzēts:

“1. Katru gadu tiek atvērta tarifu kvota 2,2 [miljonu] tonnu apmērā (tīrsvars) trešo valstu un netradicionālo ĀKK banānu importam.

Uz trešo valstu banānu importu tarifu kvotas ietvaros attiecas [EUR] 75 nodoklis par tonnu, bet netradicionālo ĀKK banānu imports ir bez nodokļa.

2. Katru gadu tiek atvērta papildu tarifu kvota 353 000 tonnu apmērā (tirsvars) trešo valstu un netradicionālo ĀKK banānu importam.

Uz trešo valstu banānu importu šis tarifu kvotas ietvaros attiecas [EUR] 75 nodoklis par tonnu, bet netradicionālo ĀKK banānu imports ir bez nodokļa.

3. Par tradicionālo ĀKK banānu importu netiek maksāts nekāds nodoklis.

[..]”

6 Šīs pašas regulas 19. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Tarifu kvotas, kas norādītas 18. panta 1. un 2. punktā, un tradicionālo ĀKK banānu importu pārvalda saskaņā ar metodi, kas pamatota uz ierastām tirdzniecības plūsmām (“tradicionālie/netradicionālie [jaunie uzņēmumi]”).

[..]”

Regula Nr. 2362/98

7 Regulas Nr. 2362/98 preambulas 6., 8., 10. un 14. apsvērumi ir šāds:

“(6) tā kā daļa no tarifu kvotām un tradicionālajiem ĀKK banāniem jāparedz jaunajiem uzņēmumiem, tā kā šim vispārējam sadalījumam jābūt pietiekamam, lai ļautu uzņēmējiem piedalīties minētajā importa tirdzniecībā un veicinātu veselīgu konkurenci;

[..]

(8) tā kā Kopienas banānu importa kārtības piemērošanas vairāku gadu pieredze liecina par vajadzību jaunajiem uzņēmumiem noteikt stingrākus atbilstības kritērijus, lai novērstu pilnīgi fiktīvu aģentu reģistrēšanu un piešķirumus pēc mākslīgiem vai viltus pieteikumiem; tā kā jo īpaši ir pamatoti prasīt minimālu pieredzi līdzīgu produktu importēšanā – tie var būt produkti, kas minēti Kombinētās nomenklatūras 7., 8 un, dažos gadījumos, 9. nodaļā; tā kā arī, lai novērstu pieteikumus par gada piešķirumiem, kas mazā mērā atbilst uzņēmēju faktiskajām iespējām un kam neseko importa licenču pieteikumi atbilstošajiem daudzumiem, uz gada piešķiruma pieteikuma iesniegšanu jāattiecinā arī prasība iemaksāt drošības naudu, kas aizstātu importa licences nodrošinājumu [..];

[..]

(10) tā kā, attiecīgi, būtu jāpieņem noteikumi par uzņēmēju reģistrēšanu un viņu salīdzināmo daudzumu vai gada piešķirumu noteikšanu atbilstoši gadījumam; tā kā būtu jānosaka pārbaudes un kontroles, kas jāveic kompetentajām valsts iestādēm; tā kā beidzot būtu jānosaka, kā jārikojas gadījumā, ja daži pienākumi netiek izpildīti, jo īpaši attiecībā uz reģistrāciju un deklarācijām, ko veic, lai iegūtu salīdzināmos daudzumus vai piešķirumus saskaņā ar importa kārtību;

[..]

(14) tā kā licenču nodošanas nosacījumi un sekas būtu jāprecizē, ņemot vērā šīs regulas noteikto uzņēmēju kategoriju definīciju, tā kā nodošana, kas ierobežota ar licenci vai sertifikātu vai to izvilkumu, vienam saņēmējam ļaus tirdzniecības attiecībām attīstīties starp dažādiem reģistrētiem

uzņēmējiem; tā kā tomēr nevajadzētu veicināt neīstu tirdzniecību, parastas tirdzniecības traucējumu vai viltojumu, pieļaujot to, ka jaunie uzņēmumi nodod tiesības tradicionālajiem uzņēmējiem”.

8 Šīs regulas 2. pantā ir paredzēts, ka tarifu kvotas un tradicionālos ĀKK banānu daudzumus, uz kuriem attiecas Regulas Nr. 404/93 18. panta 1. un 2. punkts un 16. pants, sadala, piešķirot 92 % tradicionālajiem uzņēmējiem, kas ir definēti Regulas Nr. 2362/98 3. pantā, un 8 % jaunajiem uzņēmumiem, kas ir definēti tās 7. pantā.

9 Regulas Nr. 2362/98 7. pantā ir noteikts:

“Šajā regulā un attiecībā uz importu saskaņā ar tarifu kvotām un tradicionālo ĀKK banānu importu “jaunie uzņēmumi” nozīmē [Savienībā] reģistrētus tirgus dalībniekus, kas reģistrācijas laikā:

a) neatkarīgi un uz sava rēķina komerciāli darbojušies, importējot svaigus augļus un dārzeņus, kas minēti Tarifu un statistiskās nomenklatūras un Kopējo muitas tarifu 7. un 8. nodaļā, vai 9. nodaļas produktus, pat tad, ja vienā no trim gadiem pirms gada, par kuru tiek lūgta reģistrācija, tie importējuši arī 7. un 8. nodaļā minētos produktus, un

b) šādi darbojoties, veikuši importu, kura deklarētā muitas vērtība a) punktā minētajā periodā sasniegusi [EUR] 400 000.”

10 Šīs regulas 8. panta 4. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

“Lai konkrētais uzņēmējs varētu atjaunot savu reģistrāciju, tam attiecīgajām kompetentajām iestādēm jānosūta pierādījums, ka viņš faktiski ir importējis savā vārdā vismaz 50 % no viņam piešķirtā daudzuma par tekošo gadu.”

11 Minētās regulas 11. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis atbild par to, lai tiktu nodrošināta atbilstība šīs iedaļas [par jaunajiem uzņēmumiem] prasībām.

Jo īpaši tās pārbauda, lai attiecīgie piegādātāji [uzņēmēji] uz sava rēķina būtu komerciāli aktīvi importētāji [Savienībā] 7. pantā minētajā nozarē, kā arī neatkarīgas ekonomikas [ekonomiskas] vienības to vadības, personāla un darbības ziņā. Ja ir pamats aizdomām, ka šie nosacījumi netiek pildīti, reģistrācijas un ikgadējo piešķirumu pieprasījumus pieņem tikai tad, ja piegādātājs sniedz atbilstības pierādījumus, kurus kompetentā valsts iestāde uzskata par pietiekamiem.”

12 Importa licenču izsniegšanas noteikumus nosaka šīs pašas regulas 14.–22. pants. Šīs regulas 21. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. No saskaņā ar šo nodaļu izdotām importa licencēm izrietošās tiesības var nodot vienam saņēmējuzņēmējam, ievērojot noteikumus un nosacījumus, kas paredzēti [Komisijas 1988. gada 16. novembra] Regulas (EEK) Nr. 3719/88[, ar ko nosaka importa, eksporta un iepriekš noteiktu licenču režīma kopēju piemērošanas kārtību lauksaimniecības precēm (OV L 331, 1. lpp.),] 9. pantā, un neskarot šā panta 2. punktu.

2. Tiesības var nodot:

a) saskaņā ar 5. pantu reģistrētu tradicionālo uzņēmēju starpā;

b) tradicionālie uzņēmēji saskaņā ar 8. pantu reģistrētiem jauniem uzņēmumiem vai

c) jauno uzņēmumu starpā.

Jaunais uzņēmums nedrīkst nodot tiesības tradicionālajam uzņēmējam.”

Regula Nr. 2988/95

13 Regulas Nr. 2988/95 4. pants ir formulēts šādi:

“1. Pārkāpuma gadījumā nelikumīgi iegūtais labums atgūstams:

- uzliekot pienākumu samaksāt vai atmaksāt summas, kas nav samaksātas vai ir nelikumīgi saņemtas,
- pilnīgi vai daļēji liedzot garantijas, kas dotas, atbalstot lūgumu piešķirt labumu, vai avansa saņemšanas brīdī.

2. Piemērojot 1. punktā minētos pasākumus, atgūst tikai iegūtos labumus un, ja tā paredzēts, procentus, ko var noteikt pēc vienotas likmes.

3. Ja konstatēts, ka darbības nolūks ir iegūt labumu pretēji attiecīgajā gadījumā piemērojamo Kopienas tiesību aktu mērķiem, labuma saņemšanai vajadzīgos apstākļus radot mākslīgi, šo labumu atbilstoši gadījumam nepiešķir vai atsauc.

4. Šajā pantā paredzētie pasākumi nav uzskatāmi par sodiem.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 14 1999. un 2000. gadā ĀKK valstu un trešo valstu, kas nav ĀKK valstis, izcelsmes banānu importēšanu Eiropas Savienībā veica sabiedrības, kurām bija “jaunā uzņēmuma” statuss Regulas Nr. 2362/98 7. panta izpratnē un kurām bija importa licences “AGRIM”, kas nepieciešamas saskaņā ar Regulā Nr. 404/93 paredzētajām tarifu kvotām. Šajā ziņā uz konkrēto importēšanu katrā atsevišķā gadījumā attiecās nulles muitas nodokļa likme vai samazinātā muitas nodokļa likme EUR 75 par tonnu (turpmāk tekstā – “preferenciālais tarifs”).
- 15 *SIMBA*, kuru pārstāv *Raffaella* un *Raffaello Orsero*, ir sabiedrība, kas darbojas gan banānu importa tirgū kā tradicionālais uzņēmējs Regulas Nr. 2362/98 3. panta izpratnē, gan banānu tirdzniecības tirgū Savienībā. *Rico Italia*, ko pārstāv *Maurizio Misurelli*, ir importētājs, kurš reģistrēts kā jaunais uzņēmums.
- 16 *Guardia di Finanza* (Finanšu policijas) veiktajā nodokļu pārbaudē sabiedrībā *SIMBA* atklājās, ka pastāv tirdzniecības prakse, kuru iespējams kvalificēt kā krāpniecisku, starp *SIMBA*, *Rico Italia* un jaunajiem uzņēmumiem pamatlietā.
- 17 Šī prakse tika organizēta tā, lai apietu Regulas Nr. 2362/98 21. panta 2. punktā noteikto aizliegumu nodot no importa licencēm izrietošas tiesības no jaunā uzņēmuma tradicionālajam uzņēmējam un līdz ar to ļaut *SIMBA* nepamatoti iegūt preferenciālo tarifu banānu importam, izmantojot “AGRIM” importa licences, kuras ir saņēmuši jaunie uzņēmumi pamatlietā.
- 18 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka pamatlietā aplūkojamie darījumi tika veikti pēc šādas shēmas:
- pirmkārt, *SIMBA* sistemātiski pārdeva *Rivo Italia* banānus, kuri atradās ārpus Savienības muitas teritorijas;

- otrkārt, *Rico Italia* atkārtoti pārdeva banānus jaunajiem uzņēmumiem pamatlietā, kuriem bija importa licences, kas nepieciešamas, lai izmantotu preferenciālo tarifu;
 - treškārt, jaunie uzņēmumi pamatlietā importēja banānus Savienībā, un, kad tie bija atmuitoti, pārdeva tos atkal *Rico Italia*; un
 - ceturtkārt, *Rico Italia* banānus pārdeva *SIMBA*.
- 19 Pret *SIMBA*, *Rico Italia* un jauno uzņēmumu pārstāvjiem pamatlietā tika uzsākta kriminālvajāšana par muitas kontrabandu un deklarāciju viltošanu. Šajā tiesvedībā *Ministero dell'economia e delle finanze*, *Agenzia delle dogane* un Komisija ir puses civilprasībā.
- 20 Pirmajā instancē *Tribunale di Verona* (Veronas tiesa, Itālija) atzina *Rico Italia* pārstāvi par vainīgu inkriminētajos faktos un, spriežot par civilprasību, piesprieda tam atlīdzināt pusēm civilprasībā nodarītos zaudējumus un samaksāt nodrošinājuma naudu *Ministero dell'economia e delle finanze*, kā arī *Agenzia delle dogane*. Pārējos apsūdzētos šī tiesa attaisnoja.
- 21 *Corte d'appello di Venezia* (Venēcijas Apelācijas tiesa, Itālija), uzskatot, ka *Rico Italia* pārstāvim inkriminētajiem faktiem bija iestājies noilgums, nosprieda, ka par tiem kriminālvajāšana jāizbeidz, bet apstiprināja pirmās instances tiesas spriedumu attiecībā uz civilprasību. Šī tiesa arī apstiprināja jauno uzņēmumu attaisnošanu pamatlietā, kas tika nospriests pirmajā instancē, tādēļ, ka atšķirībā no *Rico Italia* tie faktiski darbojās svaigu augļu un dārzeņu importa nozarē un atbilda pieprasītajiem nosacījumiem, lai tiem atzītu jauno uzņēmumu statusu atbilstoši Regulai Nr. 2362/98.
- 22 Saņēmusi no civilprasības pusēm kasācijas sūdzību par *Corte d'Appello di Venezia* spriedumu, *Corte suprema di cassazione* (Kasācijas tiesa) nolēma apturēt lietas izskatīšanu un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Regulas Nr. 2362/98 11. pants, kurā dalībvalstīm ir paredzēts pienākums pārliecināties, vai uzņēmēji importu [Savienībā] veic savā vārdā kā autonoma ekonomiska vienība no pārvaldības, personāla un darbības viedokļa, ir interpretējams tādējādi, ka parasti piešķirtās muitas priekšrocības nepiešķir visām tām importa darbībām, kas veiktas tradicionālā uzņēmēja vārdā, ja tās ir veikuši subjekti, kuri tikai formāli atbilst prasībām, kas minētajā regulā ir paredzētas attiecībā uz “jauniem uzņēmumiem”?
 - 2) Vai Regula Nr. 2362/98 ļauj tradicionālajam uzņēmumam banānus, kas atrodas ārpus Savienības teritorijas, pārdot jaunam uzņēmumam, ar kuru tas ir noslēdzis līgumu par to, ka banāni Savienības teritorijā tiktu ievesti, piemērojot preferenciālu muitas nodokļa likmi, un pārdoti atpakaļ tam pašam tradicionālajam uzņēmumam par cenu, par kuru ir panākta vienošanās pirms darījuma īstenošanas, jaunajam uzņēmumam neuzņemoties nekādu faktisku komercdarbības risku un nesniedzot nekādus šī darījuma veikšanai vajadzīgos materiālos līdzekļus?
 - 3) Vai ar iepriekš otrajā jautājumā minēto vienošanos tiek pārkāpts aizliegums jaunajiem uzņēmējiem nodot tiesības tradicionālajiem uzņēmējiem, kas ir paredzēts Regulas Nr. 2362/98 21. panta 2. punktā, kā rezultātā veiktā nodošana nav spēkā un muitas nodoklis ir jāmaksā pilnā apmērā, nevis atbilstoši preferenciālai likmei Regulas Nr. 2988/95 4. panta 3. punkta nozīmē?”

Par lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

- 23 Mutvārdu process tika pabeigts 2015. gada 5. februārī pēc ģenerālvokātes secinājumu sniegšanas.

- 24 2015. gada 19. marta vēstulē, kas Tiesā tika saņemta tajā pašā dienā, *Matteo Surian* lūdza, pirmkārt, izdot rīkojumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu, un, otrkārt, nosūtīt *Corte suprema di cassazione* lūgumu paskaidrot faktus pamatlietā, kurus šī tiesa ir aprakstījusi lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu. Līdzīgu lūgumu iesniedza *Raffaella* un *Raffaello Orsero*, kā arī *Erminia Palombini* attiecīgi ar 2015. gada 20. un 26. marta vēstulēm, kas Tiesā tika saņemtas tajās pašās dienās.
- 25 Savu lūgumu pamatojumam šīs pamatlietas puses būtībā norāda – ko tās arī atkārtoti savos Tiesai iesniegtajos rakstveida apsvērumos un mutvārdu apsvērumos tiesas sēdē –, ka daži no iesniedzējtiesas nolēmumā izklāstītajiem faktiem neatbilst pirmajā un apelācijas instancē konstatētajam. Šīs puses arī apgalvo, ka līdz ar to ģenerāladvokātes sniegtie secinājumi balstās uz kļūdainiem faktiem saistībā ar šī minētā lēmuma neprecīzo saturu.
- 26 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Reglamenta 83. pantu Tiesa jebkurā brīdī, uzklaušījusi ģenerālvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apspriedušas.
- 27 Šajā lietā Tiesa, uzklaušījusi ģenerālvokāti, uzskata, ka tās rīcībā ir visi nepieciešamie elementi, lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem, un ka tie tikuši apspriesti starp lietas dalībniekiem notikušajās debatēs.
- 28 Tiesa arī uzskata, ka *Corte suprema di cassazione* nav jāsūta lūgums par papildu informācijas sniegšanu.
- 29 Līdz ar to *Matteo Surian*, *Raffaella* un *Raffaello Orsero*, kā arī *Erminia Palombini* lūgumi ir jānoraida.

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 30 Jākonstatē, ka pamatlietā jaunie uzņēmumi apstrīd pamatfaktus, kā tas izriet arī no viņu Tiesai iesniegtajiem rakstiskajiem apsvērumiem un no tiesas sēdē notikušajām debatēm. Tiek apstrīdētas galvenokārt faktu hipotēzes, uz kurām iesniedzējtiesa ir balstījusi savus jautājumus, jo pēc šo uzņēmumu ieskata šīs hipotēzes neatbilst faktiem, kurus konstatējušas tiesas, kas izskata lietu pēc būtības.
- 31 Šajos apstākļos jaunie importētāju uzņēmumi apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams.
- 32 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai Tiesas judikatūrai uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros un kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas prezumpcija par atbilstību. Valsts tiesas iesniegto lūgumu Tiesa var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie vai juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. it īpaši spriedumu *Genil 48* un *Comercial Hosteleria de Grandes Vinos, C-604/11, EU:C:2013:344, 26. punkts* un tajā minētā judikatūra).
- 33 Ir jākonstatē, ka tas tā nav šajā lietā.

- 34 Faktiski no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka Regulas Nr. 2362/98 normu, it īpaši tās 7., 11. un 21. panta, interpretācija ir nepieciešama pamatlietas risinājumam, it īpaši, lai noteiktu, vai pamatlietā aplūkojamās darbības ir ļaunprātīga prakse atbilstoši Savienības tiesībām. Šajā sakarā kasācijas sūdzība, kas ir iesniegta *Corte suprema di cassazione*, ir par *Corte d'appello di Venezia* sniegtās šo pantu interpretācijas pamatotību.
- 35 Turklāt ir arī svarīgi atgādināt, ka LESD 267. panta procedūras ietvaros Tiesa nevar risināt domstarpības par faktu situāciju. Šādas domstarpības, tāpat kā jebkāds faktu vērtējums, ir valsts tiesas kompetencē (spriedums *CEPSA*, C-279/06, EU:C:2008:485, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 36 No tā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par pirmo jautājumu

- 37 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātājā sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu procedūrā otrai minētajai ir jāsniedz valsts tiesai lietderīga atbilde, kas atļautu izlemt tās izskatīšanā esošo lietu. Šajā nolūkā Tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi (skat. it īpaši spriedumu *Douane Advies Bureau Rietveld*, C-541/13, EU:C:2014:2270, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Šajā ziņā Tiesai no visas valsts tiesas iesniegtās informācijas, un tostarp no lēmuma par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma, ir jāizdala tie Savienības tiesību elementi, kuri ir jāinterpretē, ņemot vērā strīda priekšmetu (šajā ziņā skat. spriedumu *eco cosmetics* un *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 un C-120/13, EU:C:2014:2144, 33. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 39 Šajā lietā, lai gan uzdotais jautājums ir par Regulas Nr. 2362/98 11. panta interpretāciju, no šī jautājuma formulējuma kopumā, kā arī no valsts tiesas sniegtās informācijas lēmumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu izriet, ka šī tiesa patiesībā jautā par šīs regulas 7. panta a) punktā paredzētajiem nosacījumiem, tos lasot kopā ar tās 11. pantu, saskaņā ar kuru “jaunajam uzņēmumam” sava importēšanas darbība jāveic “savā vārdā un neatkarīgi”.
- 40 Faktiski pamatlietā nav strīda par to, ka jaunie uzņēmumi izpilda šo nosacījumu reģistrācijas laikā, [bet] iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai tādēļ, ka tie iesaistās pamatlietā minētajās darbībās, šie uzņēmumi ir uzskatāmi par tādiem, kas ir importējuši banānus tirgū atbilstoši šīs regulas prasībām.
- 41 Līdz ar to pirmais prejudiciālais jautājums ir jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz to, vai Regulas Nr. 2362/98 7. panta a) punkts, to lasot kopā ar šīs regulas 11. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums par to, ka komersantam ir jāveic uzņēmējdarbība tikai importētāja statusā “uz sava rēķina un neatkarīgi”, attiecas tikai uz šī komersanta reģistrāciju “jauna uzņēmuma” statusā Regulas Nr. 2362/98 7. panta a) punkta izpratnē, vai šis nosacījums ir arī nepieciešams, lai viņš varētu saglabāt šo statusu nolūkā importēt banānus atbilstoši tarifū kvotām, kas paredzētas Regulā Nr. 404/93.
- 42 Vispirms jānorāda, ka attiecībā uz banānu importu Savienībā ar Regulu Nr. 404/93 ievieš tirdzniecības režīmu ar trešām valstīm, kas tostarp tiek balstīts uz tarifū kvotām, kuras ir paredzētas šīs regulas 18. panta 1. un 2. punktā.
- 43 Šo tarifū kvotu pārvaldīšanu saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punktu veic, piemērojot tā saucamo “tradicionālo/jauno uzņēmumu” metodi, kas pamatojas uz to, ka tiek ņemta vērā tradicionālā tirdzniecība, pat ja, kā tas ir norādīts šīs pašas regulas preambulas 13. apsvērumā, pieejamais daudzums ir rezervēts jaunajiem uzņēmumiem, kuri nesen ir uzsākuši uzņēmējdarbību vai kuri uzsāks uzņēmējdarbību šajā nozarē.

- 44 Šajā nolūkā Regulas Nr. 2362/98 2. pantā ir paredzēts sadalīt banānu daudzumu, kas ir pieejams atbilstoši šim tarifu kvotām, starp tradicionālajiem un jaunajiem uzņēmumiem. No šīs regulas preambulas 6. apsvēruma izriet, ka šādas sadales rezultātā būtu jābūt iespējai jaunajiem uzņēmumiem iesaistīties banānu importēšanā un veicināt veselīgu konkurenci.
- 45 Tādējādi Regulā Nr. 2362/98 ir noteikts, ka uzņēmumu dalība tarifu kvotās ir pakļauta konkrētiem īpašiem nosacījumiem tādā veidā, lai saglabātu šī sprieduma iepriekšējā punktā minēto sadali.
- 46 Starp šiem šīs regulas 7. pantā minētajiem nosacījumiem ir tādi, kas ir saistīti ar “jaunā uzņēmuma” statusa iegūšanu. Saskaņā ar šo pantu “jaunie uzņēmumi” nozīmē Savienībā reģistrētu tirgus dalībnieku, kas reģistrācijas laikā tostarp [pierāda], ka vienā no trīs gadiem pirms gada, par kuru tiek lūgta reģistrācija, tas ir neatkarīgi un uz sava rēķina veicis komercdarbību, importējot svaigus augļus un dārzeņus, kas minēti Kopējo muitas tarifu 7. un 8. nodaļā, vai 9. nodaļas produktus.
- 47 Lai gan no šī 7. panta formulējuma izriet, ka, lai iegūtu jaunā uzņēmuma statusu, importētājam “reģistrācijas laikā” ir jāizpilda šajā pantā paredzētie nosacījumi, no šī paša formulējuma izriet arī tas, ka šo statusu iegūst, “lai veiktu importu atbilstoši tarifu kvotām”.
- 48 Tādējādi, ņemot vērā mērķi sadalīt tarifu kvotas un saglabāt veselīgu konkurenci banānu importa tirgū, kas ir atgādināts šī sprieduma 44. punktā, nosacījumu, ka jaunā uzņēmuma darbībai jābūt veiktai “neatkarīgi un uz sava rēķina” nevar interpretēt kā tādu, kas attiecas tikai uz tā darbību, kas veikta periodā pirms reģistrācijas, bet gan arī uz laiku ārpus šī perioda.
- 49 Faktiski tarifu kvotu sadale starp tradicionālajiem uzņēmumiem un jaunajiem uzņēmumiem nozīmē, ka patiesie jaunie uzņēmumi ienāk tirgū un līdz ar to veic tajā pilnu saimniecisko darbību (šajā ziņā skat. spriedumu *Di Lenardo* un *Dilexport*, C-37/02 un C-38/02, EU:C:2004:443, 84. un 87. punkts). Šajā ziņā, kā izriet no Regulas Nr. 2362/98 preambulas 8. apsvēruma, jauniem uzņēmumiem noteikto atbilstības kritēriju mērķis tarifu kvotu pārvaldības ietvaros ir novērst pilnīgi fiktīvu aģentu reģistrēšanu un tādā veidā cīnīties pret spekulatīvu vai samākslotu praksi.
- 50 Līdz ar to nosacījumu saistībā ar jauno uzņēmumu darbības neatkarību, kas minēti Regulas Nr. 2362/98 7. panta a) punktā, mērķis ir novērst to, ka tradicionālais uzņēmums, kuram jau pieder daļa no tarifu kvotām, ar cita uzņēmuma starpniecību iegūst to tarifu kvotu daļu, kas ir rezervēta jaunajiem uzņēmumiem.
- 51 No tā izriet, ka šis nosacījums ir jāinterpretē kā tāds, kurš ietver arī banānu importēšanas darbību, ko veic jaunie uzņēmumi saskaņā ar tarifu kvotām. Turklāt šo interpretāciju atbalsta konteksts, kurā iekļaujas Regulas Nr. 2362/98 7. panta a) punkts.
- 52 Faktiski, pirmkārt, šīs regulas 8. panta 4. punktā ir paredzēts, ka, lai varētu atjaunot savu reģistrāciju, šiem uzņēmumiem attiecīgajām kompetentajām iestādēm jānosūta pierādījums, ka viņi faktiski ir importējuši savā vārdā vismaz 50 % no tiem piešķirtā individuālā daudzuma par tekošo gadu. Kā norādīja ģenerāladvokāte savu secinājumu 64. punktā, šis nosacījums nosaka, ka šiem uzņēmumiem jāizmanto prasītais minimālais ikgadējais piešķirtais [kvotu] daudzums, lai nodrošinātu, ka tie faktiski piedalās banānu importā un tādējādi padara tirgu konkurējošāku.
- 53 Otrkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 2362/98 11. panta 1. punktu dalībvalstīm jānodrošina, ka jaunie uzņēmumi turpina importu Savienībā uz sava rēķina kā neatkarīgas ekonomiskas vienības, un šaubu gadījumā par šī nosacījuma izpildi attiecīgajam uzņēmumam atbilstošajai valsts iestādei ir jāiesniedz pierādījumi, kurus tā atzīst par “pietiekamiem”, lai tā reģistrācijas pieprasījums un ikgadējais kvotu piešķiršanas pieteikums tiktu atzīts par pieņemamu un tiktu atzīta tā vadības neatkarība (šajā ziņā skat. spriedumu *Di Lenardo* un *Dilexport*, C-37/02 un C-38/02, EU:C:2004:443, 86. punkts).

54 Līdz ar to, ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 2362/98 7. panta a) punkts, to lasot kopā ar šīs regulas 11. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums par to, ka komersantam ir jāveic uzņēmējdarbība importētāja statusā “uz sava rēķina un neatkarīgi”, ir jāizpilda ne tikai šī komersanta reģistrācijai “jauna uzņēmuma” statusā šīs normas izpratnē, bet arī lai viņš varētu saglabāt šo statusu nolūkā importēt banānus atbilstoši tarifu kvotām, kas paredzētas Regulā Nr. 404/93.

Par otro jautājumu un trešā jautājuma pirmo daļu

55 Ar savu otro jautājumu un trešā jautājuma pirmo daļu, kuras jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 2362/98 21. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj darījumus, kādi ir pamatlietā, ar kuriem jaunais uzņēmums, izmantojot citu uzņēmumu, kurš reģistrēts kā jaunais uzņēmums, pērk preces no tradicionālā uzņēmuma pirms to importēšanas Savienībā, un pēc tam, kad tās jau ir importētas Savienībā, tās pārdod atpakaļ šim tradicionālajam uzņēmumam ar šī paša jaunā uzņēmuma starpniecību.

56 Saskaņā ar Regulas Nr. 2362/98 21. panta 2. punktu no importa licencēm, kas izsniegtas atbilstoši šai regulai, izrietošo tiesību nodošana nav pieļaujama, ja to veic jaunais uzņēmums par labu tradicionālajam uzņēmumam.

57 Darījumos pamatlietā nav strīda par to, ka, tā kā pamatlietā jaunie uzņēmumi nenodeva “AGRIM” licences vai no šādām licencēm izrietošās tiesības tradicionālajam uzņēmumam *SIMBA*, Regulas Nr. 2362/98 21. panta 2. punkts principā nav piemērojams.

58 Tomēr attiecībā uz importēšanas darījumiem Savienībā, kas būtībā ir salīdzināmi ar pamatlietā esošajiem, Tiesa savā spriedumā *SICES* u.c. (C-155/13, EU:C:2014:145, 40. punkts) nosprieda, ka, lai gan Komisijas 2007. gada 29. marta Regulas (EK) Nr. 341/2007, ar ko atver tarifu kvotas un nosaka to administrēšanu, un ievieš ieviešanas atļauju [importa licenču] un izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem, kas ievesti no trešām valstīm (OV L 90, 12. lpp.), 6. panta 4. punkts, kurā ir paredzēts aizliegums nodot no importa licences izrietošās tiesības, principā šādus darījumus neaizliedz, tie ir ļaunprātīga rīcība, ja tie ir tikuši radīti mākslīgi ar galveno mērķi izmantot preferenciālo tarifu.

59 Taču, kā ģenerāladvokāte norādīja savu secinājumu 95. punktā, spriedumā *SICES* u.c. (C-155/13, EU:C:2014:145) izmantotais risinājums ir transponējams pamatlietā.

60 Šajā sakarā jāprecizē, ka, lai gan Tiesa, lemjot par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, var vajadzības gadījumā sniegt precizējumus, lai palīdzētu valsts tiesai orientēties tās interpretācijā, tomēr iesniedzējtiesa ir tā, kurai ir jāpārbauda, vai pamatlietā ir izpildīti ļaunprātīgo rīcību veidojošie elementi. Šajā kontekstā ļaunprātīgas rīcības pastāvēšanas pārbaude prasa, lai iesniedzējtiesa ņemtu vērā visus lietas faktus un apstākļus, ieskaitot komercdarījumus pirms un pēc attiecīgā importa (spriedums *SICES* u.c., C-155/13, EU:C:2014:145, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

61 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ļaunprātīgas prakses pierādīšanai ir vajadzīgs, pirmkārt, objektīvu apstākļu kopums, no kura izriet, ka, lai gan formāli ir ievēroti Savienības tiesiskajā regulējumā paredzētie nosacījumi, šajā tiesiskajā regulējumā izvirzītais mērķis nav sasniegts, un, otrkārt, subjektīvs elements, ko veido vēlme iegūt priekšrocību, kura izriet no Savienības tiesiskā regulējuma, mākslīgi radot tās iegūšanai nepieciešamos apstākļus (skat. it īpaši spriedumus *Eichsfelder Schlachtbetrieb*, C-515/03, EU:C:2005:491, 39. punkts, kā arī *SICES* u.c., C-155/13, EU:C:2014:145, 31.–33. punkts).

- 62 Pirmkārt, runājot par Regulas Nr. 2362/98 izvirzīto mērķi, kas tostarp tika atgādināts šī sprieduma 44. punktā, šī regula, nosakot tarifu kvotu sadali, ļauj patiesiem jaunajiem uzņēmumiem darboties banānu importēšanas tirgū, lai šajā tirgū veicinātu veselīgu konkurenci. Šajā nolūkā no minētās regulas preambulas 14. apsvēruma izriet, ka tiesību nodošanas aizlieguma no jaunajiem uzņēmumiem tradicionālajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēts šīs pašas regulas 21. panta 2. punkta otrajā daļā, mērķis ir novērst samākslotu vai spekulatīvu attiecību izveidi starp šiem uzņēmumiem vai traucējumus normālām tirdzniecības attiecībām banānu importa tirgū.
- 63 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Savienības tiesiskā regulējuma mērķis netiek sasniegts, ja tādi sekojošie pirkuma, importa un banānu tālākpārdošanas darījumi, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, lai gan juridiski tie ir spēkā, kad tos apskata individuāli, faktiski veido importa licenču vai tiesību, kas izriet no šādām licencēm, aizliegtu nodošanu no jaunā uzņēmuma tradicionālajam uzņēmumam, šim pēdējam minētajam ļaujot paplašināt savu ietekmi ārpus tās kvotu daļas, kas viņam tika rezervētas, lai viņš varētu Savienībā importēt banānus ar preferenciālo tarifu.
- 64 Otrkārt, attiecībā uz šo pamatlietas darījumu motīvu, ir arī jākonstatē, ka, lai varētu uzskatīt, ka ir paziņots pierādījums par ļaunprātīgu praksi, šo darījumu būtiskais mērķis ir ļaut attiecīgajam tradicionālajam uzņēmumam importēt savus banānus ar preferenciālo tarifu, izmantojot to tarifu kvotu daļu, kas ir rezervēta jaunajiem uzņēmumiem.
- 65 Šajā ziņā, kā tiesa nosprieda spriedumā *SICES* u.c. (C-155/13, EU:C:2014:145, 37.–39. punkts), lai tādus darījumus kā pamatlietā varētu uzskatīt par tādiem, kuru galvenais mērķis bija piešķirt pircējam Savienībā nepamatotu priekšrocību, ir nepieciešams, lai importētāju nolūks būtu bijis piešķirt šādu priekšrocību minētajam pircējam un lai darījumiem nebūtu bijis nekāda ekonomiska vai finansiāla pamatojuma, ciktāl runa ir par šiem importētājiem, un tas ir jākonstatē iesniedzējtiesai. Ja tomēr šādi darījumi ir pamatoti ar pircēja vēlmi izmantot preferenciālo tarifu un pat ja attiecīgie importētāji ir par to informēti, tie nevar tikt *a priori* uzskatīti par tādiem, kuriem nav ekonomiska un finansiāla pamatojuma attiecībā uz pēdējiem minētajiem. Tomēr nevar tikt izslēgts, ka noteiktos apstākļos tādi darījumi ir tikuši radīti mākslīgi ar mērķi izmantot preferenciālo tarifu.
- 66 Runājot par darījumiem pamatlietā – šo darījumu samāksloto raksturu varētu it īpaši novērtēt, ņemot vērā netiešos pierādījumus, kas pierāda, ka jauno uzņēmumu loma pamatlietas darījumos patiesībā ir tikai viltus komersanta loma par labu *SIMBA*. Ņemot vērā atbildē uz pirmo jautājumu sniegto informāciju, šis novērtējums jāveic, turklāt pārbaudot, vai šie uzņēmumi lūdza tos reģistrēt kā jaunos uzņēmumus tikai tādēļ, lai saņemtu “AGRM” licenci ar vienīgo nolūku veikt banānu importu Savienībā pēc preferenciālā tarifa tradicionālā uzņēmuma *SIMBA* vārdā.
- 67 Šajā sakarā iesniedzējtiesa var ņemt vērā visas juridiskās, ekonomiskās un/vai personiskās saistības starp minētajiem uzņēmējiem šajos darījumos (spriedums *Part Service*, C-425/06, EU:C:2008:108, 62. punkts), un, pamatojoties uz sprieduma lietā *SICES* u.c. (C-155/13, EU:C:2014:145) 39. pantā sniegtajām norādēm, ņemt vērā it īpaši to, ka jaunais uzņēmējs, kam pieder “AGRIM” licence, neuzņemas nekādu finansiālu risku šajos pamatlietā aplūkojamajos darījumos, jo šo risku patiesībā ir uzņēmis attiecīgais pircējs Savienībā, kurš arī ir tradicionāls uzņēmums, vai [ņem vērā] to, ka, aplūkojot attiecīgās preces pārdošanas un tālākpārdošanas cenas, jauno uzņēmumu peļņas līmenis ir izrādījies pavisam nenozīmīgs.
- 68 Savukārt, kā to savos rakstveida apsvērumos, kuri iesniegti Tiesā, norādījuši jaunie uzņēmumi pamatlietā, jāprecizē, ka, ņemot vērā banānu importa tirgus specifiskās īpašības, tas, ka šiem uzņēmumiem piederēja sava infrastruktūra, kas ļāva uzglabāt un transportēt importētos banānus, nav noteicoši, lai konstatētu pamatlietā aplūkoto darījumu samāksloto raksturu. Faktiski pieprasīt no jaunajiem uzņēmumiem, lai tiem būtu šāda infrastruktūra, būtu pretrunā Regulas Nr. 2362/98 mērķim, kas ir ļaut jaunajiem uzņēmumiem iesaistīties banānu importa tirgū.

- 69 Turklāt, kā norādīja Komisija savos apsvērumos, pamatlietā aplūkojamo darījumu samākslotais raksturs var izrietēt arī no tā, ka šajos darījumos sistemātiski tika iesaistīts starpniekuzņēmums, šajā gadījumā – *Rico Italia*, kas bija reģistrēts kā jaunais uzņēmums, ja izrādās, ka šādas iesaistīšanās vienīgais mērķis bija slēpt saikni starp tradicionālo uzņēmumu, kāds ir *SIMBA*, un jaunajiem uzņēmumiem, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, lai izvairītos no Regulas Nr. 2362/98 21. panta 2. punkta piemērošanas.
- 70 Līdz ar to uz otro jautājumu un trešā jautājuma pirmo daļu jāatbild, ka Regulas Nr. 2362/98 21. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādus darījumus kā pamatlietā, ar kuriem jaunais uzņēmums ar cita uzņēmuma, kurš reģistrēts kā jaunais uzņēmums, starpniecību pērk preces no tradicionālā uzņēmuma pirms to importēšanas Savienībā, un pēc tam, kad tās jau ir importētas Savienībā, ar šī paša jaunā uzņēmuma starpniecību tās pārdod atpakaļ šim tradicionālajam uzņēmumam, ja šie darījumi veido ļaunprātīgu praksi, un tas ir jānosaka iesniedzējtiesai.

Par trešā jautājumu otro daļu

- 71 Ar trešā jautājumu otro daļu iesniedzējtiesa jautā par sekām, kādas ir ļaunprātīgajai praksei gadījumā, ja šādas prakses pastāvēšana tiktu konstatēta pamatlietā.
- 72 Šajā sakarā jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 2988/95 4. panta 3. punktam, “ja konstatēts, ka darbības nolūks ir iegūt labumu pretēji attiecīgajā gadījumā piemērojamo [Savienības] tiesību aktu mērķiem, labuma saņemšanai vajadzīgos apstākļus radot mākslīgi, šo labumu atbilstoši gadījumam nepiešķir vai atsauc”.
- 73 Pienākums atmaksāt ar prettiesisku paņēmieni izmantošanas palīdzību nelikumīgi iegūto labumu nav sods, bet vienkārši sekas konstatācijai, ka nosacījumi, kas vajadzīgi, lai iegūtu no Savienības tiesiskā regulējuma izrietošo labumu, ir mākslīgi radīti, līdz ar to padarot piešķirto priekšrocību par nepamatotu un tādējādi attaisnojot pienākumu to atmaksāt (skat. spriedumu *Pometon*, C-158/08, EU:C:2009:349, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 74 No tā izriet, ka darījumi, kas ir ietverti ļaunprātīgā praksē, iesniedzējtiesai ir jāpārdefinē tādā veidā, lai atjaunotu to stāvokli, kāds pastāvētu, ja nebūtu darījumu, kas veido minēto ļaunprātīgo praksi (pēc analogijas skat. spriedumu *Halifax* u.c., C-255/02, EU:C:2006:121, 94. punkts).
- 75 Tādējādi komersantam, kurš attiecībā uz sevi ir mākslīgi radījis situāciju, kas tam ļauj nepamatoti saņemt preferenciālo tarifu banānu importam, ir jāsamaksā attiecīgie nodokļi par attiecīgajiem produktiem, neskarot atbilstošā gadījumā valsts tiesību aktos paredzētās administratīvās, civilās vai kriminālās sankcijas (pēc analogijas skat. spriedumu *Christodoulou* u.c., C-116/12, EU:C:2013:825, 68. punkts).
- 76 Līdz ar to uz trešā jautājuma otro daļu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 2988/95 4. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ļaunprātīgas prakses konstatējums tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, nozīmē, ka komersantam, kurš attiecībā uz sevi ir mākslīgi radījis situāciju, kas tam ļauj nepamatoti saņemt preferenciālo tarifu banānu importam, ir jāsamaksā attiecīgie nodokļi par attiecīgajiem produktiem, neskarot atbilstošā gadījumā valsts tiesību aktos paredzētās administratīvās, civilās vai kriminālās sankcijas.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 77 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtnā palāta) nospriež:

- 1) Komisijas 1998. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2362/98, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 404/93 attiecībā uz banānu ieviešanu Kopienā, ko groza ar Komisijas 2000. gada 25. jūlija Regulu Nr. 1632/2000, 7. panta a) punkts, to lasot kopā ar šīs regulas 11. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums par to, ka komersantam ir jāveic uzņēmējdarbība importētāja statusā “uz sava rēķina un neatkarīgi”, ir jāizpilda ne tikai šī komersanta reģistrācijai “jauna uzņēmuma” statusā šīs normas izpratnē, bet arī lai viņš varētu saglabāt šo statusu nolūkā importēt banānus atbilstoši tarifu kvotām, kas paredzētas Padomes 1993. gada 13. februāra Regulā (EEK) Nr. 404/93 par banānu tirgus kopīgo organizāciju, ko groza ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1257/99 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu;
- 2) Regulas Nr. 2362/98, ar grozījumiem, 21. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādus darījumus kā pamatlietā, ar kuriem jaunais uzņēmums ar cita uzņēmuma, kurš reģistrēts kā jaunais uzņēmums, starpniecību pērk preces no tradicionālā uzņēmuma pirms to importēšanas Savienībā un pēc tam, kad tās jau ir importētas Savienībā, ar šī paša jaunā uzņēmuma starpniecību tās pārdod atpakaļ šim tradicionālajam uzņēmumam, ja šie darījumi veido ļaunprātīgu praksi, un tas ir jānosaka iesniedzējtiesai;
- 3) Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību 4. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ļaunprātīgas prakses konstatējums tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, nozīmē, ka komersantam, kurš attiecībā uz sevi ir mākslīgi radījis situāciju, kas tam ļauj nepamatoti saņemt preferenciālo tarifu banānu importam, ir jāsamaksā attiecīgie nodokļi par attiecīgajiem produktiem, neskarot atbilstošā gadījumā valsts tiesību aktos paredzētās administratīvās, civilās vai kriminālās sankcijas.

[Paraksti]